KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 2457/82

af 8. september 1982

om bestemmelser for destillation af biprodukter fra vinfremstilling for vinproduktionsåret 1982/83

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 337/79 af 5. februar 1979 om den fælles markedsordning for vin [1], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2144/82 [2], særlig artikel 6, stk. 3, artikel 39, stk. 8, og artikel 65,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2144/82 af 27. juli 1982 om ændring af forordning (EØF) nr. 337/79 om den fælles markedsordning for vin, særlig artikel 2, og

ud fra følgende betragtninger:

Den ved forordning (EØF) nr. 2144/82 ændrede udgave af artikel 39 i forordning (EØF) nr. 337/79 indeholder væsentlige ændringer i ordningen om obligatorisk destillation af biprodukter fra vinfremstilling; Rådets forordning (EØF) nr. 349/79 af 5. februar 1979 om destillation af biprodukter fra vinfremstilling [3], samt Rådets forordning (EØF) nr. 2010/82 af 19. juli 1982 om fastsættelse for vinproduktionsåret 1982/83 af de priser, der skal betales i forbindelse med den obligatoriske destillation af biprodukter fra vinfremstilling, og, som undtagelse fra forordning (EØF) nr. 349/79, af det beløb hvormed Den europæiske udviklings- og garantifond for Landbruget, garantisektionen, deltager [4], kan derfor ikke længere finde anvendelse, da bestemmelserne heri ikke længere svarer til den ved artikel 39 i forordning (EØF) nr. 337/79 fastsatte nye ordning; de nævnte forordninger indeholder desuden ikke visse generelle regler, som indførelsen af de nye bestemmelser har gjort nødvendige;

den nye fælles markedsordning for vin er gældende fra den 1. september 1982; Rådet har ikke haft mulighed for at vedtage nye generelle regler for anvendelse af artikel 39 i forordning (EØF) nr. 337/79 i tidsrummet mellem ikrafttrædelsen af forordning (EØF) nr. 2144/82 og den 1. september 1982; for at den nye ordning kan anvendes fra den fastsatte dato og for at undgå ulemper i forbindelse med overgangen fra den gamle til den nye ordning bør Kommissionen vedtage samtlige bestemmelser vedrørende destillation af biprodukter fra vinfremstilling for vinproduktionsåret 1982/83;

det er nødvendigt dels at fastsætte de betingelser, efter hvilke producenterne skal opfylde den i artikel 39, stk. 2 og 3, i forordning (EØF) nr. 337/79 omhandlede forpligtelse og dels at fastsætte destilleriernes forpligtelser;

erfaringerne har vist, at det ikke altid er let for producenterne nøjagtigt at beregne, hvor store produktmængder de skal levere for at opfylde deres forpligtelser; det bør undgås, at udløbet af fristen for levering medfører, at de producenter, som har leveret næsten hele den krævede mængde, og som kun skal foretage justeringer, udsættes for følger, som ikke står i rimeligt forhold til den begåede overtrædelse, særlig med hensyn til anvendelsen af artikel 6, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 337/79; disse producenter bør derfor anses for at have opfyldt deres forpligtelser inden for fristen på betingelse af, at interventionsorganerne efter bestemmelser, som de selv fastsætter, giver producenterne tilladelse til at levere de resterende produktmængder; det bør dog i så tilfælde udelukkes, at EUGFL, bidrager finansielt for de produktmængder, der leveres efter fristen udløb;

undtagelsen i artikel 39, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EØF) nr. 337/79 giver mulighed for at erhverve og markedsføre produkter, for hvilke fællesskabsledsagedokumentet for produkter fra vinsektoren ikke kan anvendes; for at hindre svigagtig udnyttelse af de omhandlede produkter bør de pågældende medlemsstater forpligtes til at indføre en ordning til kontrol med disse produkters bevægelse;

for at kunne konstatere om produkter, der leveres med henblik på destillation af biprodukter fra vinfremstilling, indeholder den fornødne mængde alkohol, er det nødvendigt ifølge artikel 39, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 337/79, at fastsætte, hvor stor en procentdel denne mængde skal udgøre i forhold til det naturlige alkoholindhold i de produkter, der benyttes til vinfremstilling; det er for vinproduktionsåret 1982/83 hensigtsmæssigt at fastsætte denne procentdel til det i de nævnte bestemmelser fastsatte maksimum;

[1] EFT nr. L 54 af 5. 3. 1979, s. 1.
[2] EFT nr. L 227 af 3. 8. 1982, s. 1.
[3] EFT nr. L 54 af 5. 3. 1979, s. 84.
[4] EFT nr. L 216 af 24. 7. 1982, s. 4.

producenter, der leverer presserester til fremstilling af ønocyanin, leverer almindeligvis presserester af ikke-gærede druer; den behandling, som disse presserester gennemgår ved udvinding af ønocyanin, gør dem derefter uegnede til gæring og destillation; disse producenter bør derfor fritages for levering af en mængde, der står i forhold til deres produktion af presserester; det er derfor hensigtsmæssigt at fastsætte en fast nedsættelse af den almindelige sats;

i henhold til artikel 11, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 338/79 af 5. februar 1979 om fastlæggelse af særlige regler for kvalitetsvine fra bestemte dyrkningsområder [1], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2145/82 [2], er der fastsat et hektarudbytte for hver kvbd hvorved det er gjort lettere at følge forbudet mod udpresning af vinbærme og fuldstændig udpresning af druer; presserester og vinbærme fra hvide kvbd indeholder endvidere kun lidt alkohol; der bør derfor anvendes en lavere sats for disse produkter;

forpligtelsen til at destillere udgør en betydelig byrde for de isolerede producenter, der kun fremstiller en ringe mængde vin; denne forpligtelse ville medføre, at deres transportudgifter for presserester og vinbærme ikke ville stå i rimeligt forhold til den indtægt, som de ville kunne opnå fra den alkohol, der kunne udvindes deraf; derfor bør sådanne producenter fritages for forpligtelsen til at destillere;

med henblik på at konstatere, om de produkter, der skal leveres, indeholder den fornødne mængde alkohol, er det ligeledes nødvendigt i overensstemmelse med artikel 39, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 337/79 at fastsætte et fast naturligt alkoholindhold for hvert produktionsår og for hver vinavlszone; i henhold til artikel 39, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 337/79 gælder den pågældende forpligtelse imidlertid ikke for producenterne i visse zoner; der er ikke foreligger præcise oplysninger om alkoholindholdet for vine fra det næste vinproduktionsår, kan denne fastsættelse ske på grundlag af de gennemsnitsværdier, der er konstateret i de forskellige berørte vinavlszoner i de foregående produktionsår, og på grundlag af kvalitetsforbedringen; det er dog nødvendigt at åbne mulighed for at ændre ovennævnte alkoholprocent for at tage hensyn til de kvalitative resultater af høsten; erfaringerne har vist, at det er nødvendigt at give mulighed for at fastlægge forskellige alkoholprocenter for de administrative enheder, der er ramt af unormalt ugunstige vejrforhold, og som af medlemsstaterne anerkendes som katastroferamte;

opkøbsprisen for biprodukter fra vinfremstilling bør fastsættes under hensyntagen dels til nødvendigheden af at sikre, at forpligtelsen til destillation opfyldes fuldt ud af alle producenter, dels til markedsprisniveauet for alkohol, som hidrører fra vin;

det er nødvendigt at fastsætte visse frister for producenters og destilleriers gennemførelse af foranstaltningen for at sikre, at foranstaltningen bliver så effektiv som mulig; det bør ligeledes fastsættes, hvad der skal betragtes som bevis for levering af presserester, bærme eller vin til destilleriet, afhængigt af om dette er beliggende i samme medlemsstat eller i en anden medlemsstat end den, hvor producenten er etableret;

for at opnå en forbedring af vines kvalitet er det nødvendigt, at alle presserester og alle bærme destilleres; det er følgelig hensigtsmæssigt at fastsætte, at destillation af vin ikke er tilladt i begyndelsen af produktionsåret;

destillerierne kan ifølge artikel 39, stk. 6, i forordning (EØF) nr. 337/79 enten modtage støtte for det produkt, der skal destilleres, eller levere destillatet til interventionsorganet;

støtten bør fastsættes under hensyn til markedsprisen for de forskellige produkter, der kan fremstilles ved destillation; for at undgå fremstilling af brændevin af ringe kvalitet er det nødvendigt, i mangel af fællesskabsbestemmelser på området, at forlange af de fremstillede brændevine skal opfylde de gældende nationale bestemmelser;

for at kunne modtage støtte skal forarbejderen indgive en ansøgning med en række bilag; med henblik på at sikre, at systemet fungerer ensartet i medlemsstaterne, bør der fastsættes frister for indgivelse af ansøgninger samt for udbetaling af den støtte, der tilkommer forarbejderen;

der bør fastsættes en fast pris, som interventionsorganerne skal betale for de produkter, som leveres dem; det er ved fastsættelsen af denne pris nødvendigt at tage hensyn til de gennemsnitlige destillationsomkostninger for de forskellige leverede produkter;

i visse områder i Fællesskabet er forholdet mellem mængderne af dels presserester, dels vin og bærme imidlertid af en sådan art, at de gennemsnitlige omkostninger til destillation er forskellige fra de omkostninger, der er lagt til grund for fastsættelsen af den faste pris; denne situation medfører eller kan medføre, at det i visse af disse områder økonomisk set vil være umuligt at nå det egentlige formål med obligatorisk destillation af biprodukter fra vinfremstilling;

[1] EFT nr. L 54 af 5. 3. 1979, s. 48.
[2] EFT nr. L 227 af 3. 8. 1982, s. 10.

det er derfor nødvendigt, at der både fastsættes en fast pris og differentierede priser, der afhænger af alkoholens oprindelse, og at det overlades til medlemsstaterne at træffe beslutning om anvendelse af sidstnævnte priser i områder, hvor anvendelse af den faste pris vil medføre de ovenfor omhandlede vanskeligheder;

anvendelse af denne mulighed må ikke medføre en forøgelse af udgifterne for interventionsorganet og dermed for EUGFL; det er nødvendigt, at der skabes et vist forhold mellem de differentierede priser, der afhænger af alkoholens oprindelse, og den faste pris; dette indbyrdes forhold skal være således, at det vejede gennemsnit af de efter oprindelsen differentierede alkoholpriser ikke overstiger den faste pris;

da der ikke eksisterer en markedsordning for ethylalkohol på fællesskabsplan, er de interventionsorganer, som har til opgave at afsætte denne alkohol, tvunget til at videresælge til en pris, der er lavere end opkøbsprisen; det er derfor nødvendigt at fastsætte, at forskellen mellem opkøbsprisen og salgsprisen for denne alkohol dækkes af EUGFL, garantisektionen, op til et vist fast beløb;

bestemmelserne om finansiering af de interventioner, der er omhandlet i Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 af 21. april 1970 om finansiering af den fælles landbrugspolitik [1], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2788/72 [2], bør udvides til også at omfatte interventionsorganernes overtagelse af produkter hidrørende fra destillation;

for at sikre passende kontrol med destillationerne bør der gælde en godkendelsesordning for destillerierne;

tilbagetrækkes biprodukter fra vinfremstilling under kontrol i henhold til artikel 39, stk. 4 og 5 i forordning (EØF) nr. 337/79, er det nødvendigt at sikre, at biprodukter fra alle former for forarbejdning af druer fjernes fuldstændigt inden udgangen af vinproduktionsåret 1982/83;

for at gøre det muligt for Kommissionen at danne sig er overblik over, om forpligtelsen til destillation af biprodukterne fra vinfremstilling overholdes, er det nødvendigt, at de pågældende medlemsstater på grundlag af meddelelser fra destillerierne regelmæssigt underretter Kommissionen om destillationens forløb og resultaterne heraf;

i artikel 6 i forordning (EØF) nr. 337/79 er det fastsat, at kun producenter, der har overholdt de i artikel 39 i nævnte forordning fastsatte forpligtelser i en referenceperiode, der senere skal fastlægges, kan drage fordel af interventionsforanstaltningerne; det er derfor nødvendigt at fastlægge denne periode;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomiteen for Vin —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I denne forordning fastsættes de generelle regler og de nærmere bestemmelser vedrørende gennemførelsen af den i artikel 39 i forordning (EØF) nr. 337/79 fastsatte destillation for vinproduktionsåret 1982/83.

Artikel 2

1. Personer, der er undergivet den i artikel 39, stk. 2 eller 3, i forordning (EØF) nr. 337/79 omhandlede forpligtelse, herefter benævnt »producenter«, opfylder deres forpligtelse, ved i overenstemmelse med artikel 3 at levere presserester, bærme og eventuelt vin franko til et godkendt destilleri senest den 31. august 1983.

Som undtagelse fra første afsnit kan producenter på de græske og italienske øer, dog bortset fra Sicilien og Sardinien, som er beliggende i vinavlszone C III a) og C III b), i medfør af artikel 39, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EØF) nr. 337/79

— foretage fuldstændig udpresning af druer og udpresning af vinbærme

— frigøre sig fra forpligtelsen ved at levere det flydende produkt, der er fremkommet ved den i første led omtalte proces, franko til et godkendt destilleri senest den 31. august 1983.

De berørte medlemsstater indfører en kontrolordning for fremstilling og omsætning af det i andet afsnit nævnte produkt og underretter Kommissionen herom. I ordningen skal kræves mindst ét dokument for forsendelse til destillerierne; det kan bl. a. omfatte:

— forpligtelse for producenten til på forhånd at underrette myndighederne om, at han har til hensigt at udføre den i andet afsnit, første led, omhandlede proces

— tilsætning af et røbestof til det fremstillede produkt

— benyttelse af det i artikel 2 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1153/75 [3], omhandlede ledsagedokument VA 1 med de nødvendige ændringer.

[1] EFT nr. L 94 af 28. 4. 1970, s. 13.
[2] EFT nr. L 295 af 30. 12. 1972, s. 1.
[3] EFT nr. L 113 af 1. 5. 1975, s. 1.

2. De til destillering leverede produkters minimumsalkoholindhold fastsættes af medlemsstaterne.

3. Interventionsorganet kan give producenter, der inden den i stk. 1 nævnte frist har leveret mindst 90 % af den produktmængde, som de har forpligtet sig til at levere, tilladelse til at opfylde denne forpligtelse ved at levere den resterende mængde inden en frist, der fastsættes af den pågældende nationale myndighed.

I så tilfælde :

— nedsættes købsprisen for de resterende produktmængder samt prisen for den alkohol, der fremstilles heraf, og som leveres til interventionsorganet, med et beløb, der er lig med EUGFL's finansielle bidrag som anført i artikel 11

— deltager EUGFL ikke i afholdelsen af interventionsorganets udgifter til den til interventionsorganet leverede alkohol

— udbetales der ikke støtte for destillationsprodukter, som ikke leveres til interventionsorganet

— anses forpligtelsen som opfyldt inden for den i første afsnit nævnte frist.

Artikel 3

1. Uden at bestemmelserne i stk. 2 og 3 i øvrigt anfægtes, er alkoholindholdet i de produkter, der leveres til destillation, lig med

— 8 % vol naturligt alkoholindhold i de druer, der anvendes til produktion af vin, når vinen fremstilles direkte af druer

— 3 % vol naturligt alkoholindhold i de produkter, der anvendes til produktion af vin, når vinen fremstilles af druemost, druemost i gæring eller ung, ikke færdiggæret vin.

2. Det i stk. 1, første led, nævnte indhold nedsættes til

— 3 % for producenter, der leverer presserester til fremstilling af ønocyanin

— 5 % for producenter af hvid kvbd for den del af deres høst, som denne betegnelse kan benyttes for.

3. Isoleret bosatte producenter, som ikke fremstiller over 25 hl vin, er ikke underkastet den i artikel 39, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 337/79 omhandlede forpligtelse.

Producenter, der er undergivet forpligtelsen i artikel 40 i forordning (EØF) nr. 337/79, er med hensyn til den del af deres produktion, som denne forpligtelse vedrører, kun pligtige til at levere biprodukter fra vinfremstillingen til destillation som omhandlet i samme forordnings artikel 39, stk. 2.

Artikel 4

Med henblik på bestemmelsen af alkoholindholdet i de produkter, der leveres til destillation som omhandlet i artikel 39 i forordning (EØF) nr. 337/79, fastsættes det faste, naturlige alkoholindhold, der skal lægges til grund, til

— 8,5 % for zone B
— 9,0 % for zonerne C I
— 9,5 % for zone C II
— 10,0 % for zonerne C III.

Såfremt de kvalitative resultater af høsten gør det nødvendigt, kan ovennævnte indhold ændres, inden destillationen af den i artikel 8 omhandlede vin påbegyndes, for at tage hensyn til disse resultater. Indholdet kan endvidere ændres for de administrative enheder eller dele heraf, der i medlemsstaternes nationale lovgivning anerkendes som katastroferamte.

Artikel 5

Den pris, som destilleriet skal betale til producenten for presserester, bærme, det flydende produkt fremstillet ved fuldstændig udpresning af presserester og vinbærme samt eventuelt vin leveret til destillation, herefter benævnt »opkøbspris for vinydelser«, fastsættes til 1,00 ECU/% vol/hl. Denne pris gælder for en uaftappet vare, franko destilleri.

Artikel 6

1. Ved leveringen af de i artikel 2 omhandlede produkter giver destilleriet producenten en attest med angivelse af mængden af de leverede produkter og af deres alkoholindhold.

Hvis en producent, for hvem den i artikel 39, stk. 2 eller 3, i forordning (EØF) nr. 337/79 omhandlede forpligtelse gælder, lader presserester, bærme eller eventuelt vin destillere i en anden medlemsstat, lader destilleriet uanset bestemmelserne i første afsnit interventionsorganet i den medlemsstat, hvor destillationen finder sted, i rubrik 23 i ledsagedokumentet for de produkter, der skal destilleres, bekræfte, at de pågældende produkter er overtaget af destilleriet. Destilleriet fremsender en kopi af det således udfyldte ledsagedokument til producenten senest 30 dage efter modtagelsen af de produkter, der skal destilleres.

2. Senest 3 måneder efter at producenten har leveret produkterne, betaler destilleriet producenten et acontobeløb på mindst 80 % af opkøbsprisen for vinydelser. Restbeløbet udbetales til producenten senest den 31. december 1983.

Artikel 7

Destillerierne sender senest den 10. i hver måned for den foregående måned en oversigt over den mængde produkter, der er destilleret, til interventionsorganet med angivelse af

— den mængde alkohol, der er fremstillet med et alkoholindhold på 92 % vol eller derover

— den mængde alkohol, der er fremstillet med et alkoholindhold på mindst 86 % vol, men under 92 % vol

— den mængde brændevin, der er fremstillet, og dens alkoholindhold, fordelt på brændevin af presserester og brændevin af vin.

Artikel 8

Destillation som omhandlet i artikel 39 i forordning (EØF) nr. 337/79 må ikke foretages efter den 30. september 1983.

Vin, der er leveret med henblik på opfyldelse af den i artikel 39, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 337/79 omhandlede forpligtelse, må først destilleres fra den 1. januar 1983.

Artikel 9

1. Destillerier,

— der ikke har til hensigt at levere et produkt med et alkoholindhold på mindst 92 % vol til interventionsorganet,

— eller som har fremstillet et produkt med et alkoholindhold på under 92 % vol, men ikke under 86 % vol,

— eller som har fremstillet et produkt med et alkoholindhold på ikke under 52 % vol, men ikke over 85 % vol, og som opfylder de gældende nationale kvalitative bestemmelser for brændevin af presserester og brændevin af vin,

er berettiget til støtte på de i stk. 2 fastsatte betingelser.

Støtten fastsættes til

— 0,33 ECU/% vol/hl for produkter, der er fremstillet ved destillation af presserester, og som opfylder de gældende nationale kvalitative bestemmelser for brændevin af presserester

— 0,37 ECU/% vol/hl for produkter, der er fremstillet ved destillation af vin og vinbærme, og som opfylder de gældende nationale kvalitative bestemmelser for brændevin af vin

— 0,39 ECU/% vol/hl for produkter med et alkoholindhold på mindst 86 % vol.

2. Destillerier, som ønsker at modtage den i stk. 1 omhandlede støtte, indgiver senest den 31. oktober 1983 en ansøgning til interventionsorganet i den medlemsstat, på hvis område destillationen har fundet sted, idet der vedlægges

a) en kopi af ledsagedokumenterne vedrørende transporten af de biprodukter eller den vin, det har fået leveret, eller en oversigt over disse dokumenter

b) en angivelse, som attesteres af en kontrolinstans udpeget af den pågældende medlemsstat, af mængderne af

— brændevin af presserester

— brændevin af vin

— produkter med et alkoholindhold på 86 % vol eller derover

som er fremkommet ved destillation af biprodukter fra vinfremstilling eller af vin

c) bevis for, at destilleriet inden for den fastsatte frist har betalt producenten det i artikel 6, stk. 2, omhandlede acontobeløb.

Medlemsstaterne kan kræve, at de i litra a) omhandlede kopier eller oversigter attesteres af en kontrolinstans.

Hvis det produkt, der leveres til destilleriet, er det i artikel 2, stk. 1, andet afsnit, omhandlede, erstattes ledsagedokumentet af det i samme stykke omhandlede nationale dokument vedrørende kontrol med forsendelsen.

3. Interventionsorganet udbetaler den i stk. 1 omhandlede støtte senest 90 dage efter indgivelsen af ansøgningen og de i stk. 2 omhandlede dokumenter.

Destilleriet er pligtig til inden den 1. februar 1984 at forelægge interventionsorganet bevis for, at det har udbetalt producenten det i artikel 6, stk. 2 omhandlede restbeløb inden for den fastsatte frist. Hvis dette bevis ikke forelægges, opkræver interventionsorganet et beløb svarende til det pågældende restbeløb og udbetaler det til den pågældende producent.

Artikel 10

1. Destillerier, som ikke er berettiget til den i artikel 9 omhandlede støtte, kan levere det ved destillation direkte eller indirekte fremstillede produkt med et alkoholindhold på mindst 92 % vol til interventionsorganet.

Levering til interventionsorganet foretages senest den 30. september 1983 eller i tilfælde af, at artikel 2, stk. 3, anvendes, på den dato, som den nationale myndighed fastsætter.

2. Den pris, som interventionsorganet skal betale til destilleriet, herefter benævnt »standardpris for vinydelsesalkohol«, fastsættes til 1,60 ECU/% vol/hl.

Hvis standardprisen for vinydelsesalkohol medfører eller vil kunne medføre, at det i visse områder af Fællesskabet er umuligt at lade et eller flere biprodukter fra vinfremstilling destillere, kan medlemsstaterne beslutte at anvende differentierede priser for den alkohol, der overtages af interventionsorganerne, alt efter oprindelsen.

Disse priser fastsættes til

— 1,69 ECU/% vol/hl for alkohol fra destillation af presserester

— 1,45 ECU/% vol/hl for alkohol fra destillation af vin, bærme eller det flydende produkt fremstillet ved fuldstændig udpresning af presserester eller vinbærme.

3. De i stk. 2 omhandlede priser gælder for neutral alkohol med et alkoholindhold på mindst 96 % vol.

For alkohol med et alkoholindhold på under 96 % vol, men ikke under 92 % vol, nedsættes de i stk. 2 omhandlede priser med 0,05 ECU/% vol/hl.

4. De i stk. 2 og 3 omhandlede priser gælder for uaftappede varer leveret franko interventionsorganets lager.

5. Interventionsorganets betaling af prisen til destilleriet sker senest 90 dage efter den dag, alkoholen er leveret.

Artikel 11

EUGFL, garantisektionen, deltager i afholdelsen af de udgifter, der påhviler interventionsorganet i forbindelse med overtagelsen af alkohol.

Dette bidrag fastsættes til et standardbeløb på 0,59 ECU/% vol/hl alkohol, der overtages.

Artikel 4 og 5 i forordning (EØF) nr. 729/70 gælder for denne deltagelse.

Artikel 12

1. I denne forordning forstås ved godkendt destilleri et destilleri, som er opført på en liste, der udarbejdes af medlemsstaternes ansvarlige myndigheder.

2. Godkendelsen tilbagekaldes, hvis destilleriet ikke betaler opkøbsprisen for vinydelser til producenten. Den kan tilbagekaldes, hvis destilleriet ikke overholder de forpligtelser, der påhviler det i medfør af fællesskabsbestemmelser, bl.a. forpligtelserne med hensyn til meddelelser.

Artikel 13

1. Med henblik på anvendelsen af artikel 39, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 337/79 fastsætter medlemsstaterne en kontrolordning for tilbagetrækning af biprodukter. Denne kontrolordning skal sikre, at samtlige biprodukter fra alle former for forarbejdning af druer trækkes tilbage inden den 1. september 1983.

2. Den i artikel 39, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 337/79 omhandlede mulighed kan kun benyttes af producenter, hvis vinmarker ligger i produktionsområder, hvor destillation vil være en urimelig byrde. Listen over disse produktionsområder udarbejdes af medlemsstaternes ansvarlige myndigheder.

Medlemsstaterne indfører en kontrolordning, som omfatter mindst

— fastsættelse af, hvor store mængder presserester og bærme, der skal trækkes tilbage i forhold til den anvendte mængde druer

— fastsættelse af, hvor store mængder alkohol der findes i de presserester og de bærme, som skal trækkes tilbage

— vejning af de tilbagetrukne produkter.

Artikel 14

1. Medlemsstaterne sender senest den 20. i hver måned Kommissionen en oversigt for den foregående måned med følgende angivelser:

— de mængder alkohol, der er leveret til interventionsorganerne i forbindelse med destillation som omhandlet i artikel 39 i forordning (EØF) nr. 337/79

— de mængder brændevin af presserester eller brændevin af vin, der er produceret, samt de mængder alkohol, disse produkter indeholder

— de mængder andre produkter med et alkoholindhold på mindst 86 % vol, for hvilke der ansøges om støtte.

2. For alkohol, der er overtaget af interventionsorganerne, giver medlemsstaterne inden den 1. oktober 1982 Kommissionen meddelelse for vinproduktionsåret 1981/82 om salgspriserne i hele produktionsåret samt om de mængder, der er solgt til disse priser, og de pågældende produkters egenskaber.

3. Inden den 1. marts 1984 giver medlemsstaterne Kommissionen meddelelse om de tilfælde, hvor destillerierne ikke har overholdt deres forpligtelser, og om de foranstaltninger, der er truffet som følge heraf.

Artikel 15

De i artikel 5, 9 og 10 nævnte beløb omregnes til national valuta ved hjælp af den repræsentative kurs, som den 16. december 1982 gælder for vinsektoren, og som forudgående anvendes fra den 1. september 1982.

Artikel 16

Den i artikel 6, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 337/79 omhandlede referenceperiode går fra den 1. september 1981 til den 31. august 1982.

Artikel 17

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Den anvendes fra den 1. september 1982.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. september 1982.

På Kommissionens vegne

Poul DALSAGER

Medlem af Kommissionen